

вж-тѣ **Прѣмѣдростъ прости!** пакъ влѣзва въ олтарь-тѣ и ся запира на горне-то мѣсто. А пѣвци-тѣ въ това време пѣхтъ гимнъ, кой-то казватъ да е съставенъ отъ Іерусалимскій патріархъ св. Софоніи: **Свѣтѣ ти-хїй сватыѧ славы безсмертнаго отца небеснаго, сва-таго блаженаго**"

§ 40. Прокименъ и параміи. Слѣдъ тъзи пѣсень пѣхтъ прокименъ. Тъй ся наричя кратъкъ стихъ заетъ отъ псалмы-тѣ, кой-то винаги ся пѣе предъ чтеніе-то на Св. писаніе, или предъ пѣніе-то на други стихове; той изразява или силж-тѣ или съдѣржаніе-то на слѣдующе-то слѣдъ него чтеніе, или пѣкъ значеніе-то на настоящій-тѣ праздникъ. Слѣдъ като ся испѣе прокимена въ голѣми-тѣ праздници ся четкътъ параміи. Слово *парамія* е гръцка дума и ще каже *притча* или *иноскказаніе*. Подиръ вечерный входъ и параміи-тѣ слѣдватъ ектеніи, сугуба и просителна.

§ 41. Сугуба ектенія. Сугуба-та ектенія ся наченва съ слѣдующи-тѣ три моленія: 1) **Р҃цемъ вси отъ всѧ дѣши и отъ всего помишеніѧ нашего р҃цемъ.** 2) **Господи вседержителю Боже отецъ нашимъ, молимтисѧ оуслиши и помилвай.** 2) **Помилвай насѧ Боже, повелицѣй милости твоей молимти сѧ оуслиши и помилвай.**

По нататъкъ тя съдѣржя въ себе си моленіе: 1) за православни-тѣ царіе, 2) за святѣйшія синодъ, 3) о Христолюбивомъ воинствѣ, 4) о блаженныхъ и при-спопамятныхъ создателяхъ храма и всѣхъ прежде почившихъ отцахъ и братіяхъ нашихъ, здѣ лѣжащихъ (т. е. тукъ въ храмъ-тѣ или близко около него погребени-тѣ) и по всюду православныхъ, 5) о милости жизни, мирѣ, здравіи, посѣщеніи и оставленіи грѣховъ рабовъ Божіихъ братіи св. Храма сего и 6) и плодоносящихъ и добродѣюющихъ во святомъ храмѣ семъ, труждающихся,